

עלון קיבוץ העוגן מס' 57 | ינואר 2017 | טבת-שבט תשע"ז

הלוֹגּוֹ הנבחר לחגיגות ה-70

העוגן

---

70 שנים של בית

אך לא הכל מלבלב ופורה בארץינו הקטנה שאינה יודעת רוגע ושלווה. ראש ממשלה מכחן רוקח ייחד עם מיל' העיתון הנפוץ במדינתה, דילים ו"חיסולי חשבונות", והכל על מנת לשרווד, למלוך ולמשול علينا עוד ימים רבים – כשל האמצעים כשרים, וכל זאת בזמן שהיועם"ש מנדרבליט, מעודכן בכל הפרטים, ועדין אפשר לו לכהן גם כשר התקשרות, והעולם כמונו נוהג...

גם בקיובצנו, להבדיל אלף הבדלוות, לא הכל על מי מנוחות... בזמן כתיבת שורות אלו, עדיין לא ידוע מה יהיה גורלו של תקציב 2017, אך אין ספק שהנושא מעורר ויכוחים לא קלים בין השכבות השונות בקיובצנו, כאשר השימוש כל כך קצהה, והדרישות כל כך גדולות. נאחל לכולנו למצוא את שביל הזהב בין הרצוי למצוי, בלי יצירת פערים והעמקתם, והבנה שהגעה למצב מושלם שכוכלים יהיו מרווחים, כנראה קיים באמת רק

בליה לה לנדי...

ובגילוון "ביתנו" ממשיכים קדימה... שמחות לבשר לכם על מדור חדש דנדש אצלונו: **"ילדוז"** – בכל חדש נקיים שאלון דינامي עם ילדים וילדים מוכיות א' – ו' בתחוםים שונים ומגוונים ונשמעו מהם חשבבים, ואיך הם רואים את הדברים מנקודת מבט של כאלו שرك החלו את דרכם בensus החיים...

הגילוון הזה שמח לארח בין דפיו, כמו וכמה נשים, כל אחת והסיפור המעניין והיחודי שלה. בנוסף, נזכה סופסוף לקבל הסבר מפורט ועמיק לשאלת השאלה: ומה מחרי הארנונה שלנו כל כך גבויים? נבקר בארץ ברומה, נתחבר לביישול טبعי ועוד ועוד...

מählות לכלכם ולכלון קריאה מהנה, ושיהיה לכלנו חמימים, נעים ובעיקר שקט...

*ולסיטם התנצלות קתנה: בצלומי שער הנילוון הקודם, שכחנו לציין את שם של **אלון רוטשילד** הצלם המסור שלנו. איתנו הסליחה.

רות ומרב

**הקיובץ משתתף בצערו של
אנדריאה מאור ומשפטו**

במות האם והסבתא

שרה מאור ז"ל

יהי זכרה ברוך.

לאירוע פואה, משתתפים
בצער ובעצר המשפחה כולה,
במות האב והסבת
נפתלי הורוביץ ז"ל.
יהי זכרו ברוך.

חג החנוכה מאחורינו, ויחד איתנו חדש צember שהיה נשום מאד, סוער ובუיקר מ Kapoor עצומות. מקורות יודעי דבר מספרים, שmonth 31 ימי החודש – 22 הוא גשםים!
טי' שבשבט בדרכו אלינו, ובכל מקום תחת כיפת השמיים, אפשר לראות את הרקפות, הכלניות, הנוריות, שדות התותים האדומים – כולם בשיא פרחתם.

אנחנו מבקשים להודות עמוק ליבנו
 לכל החברים והמנחים שבאו לנחים אותנו

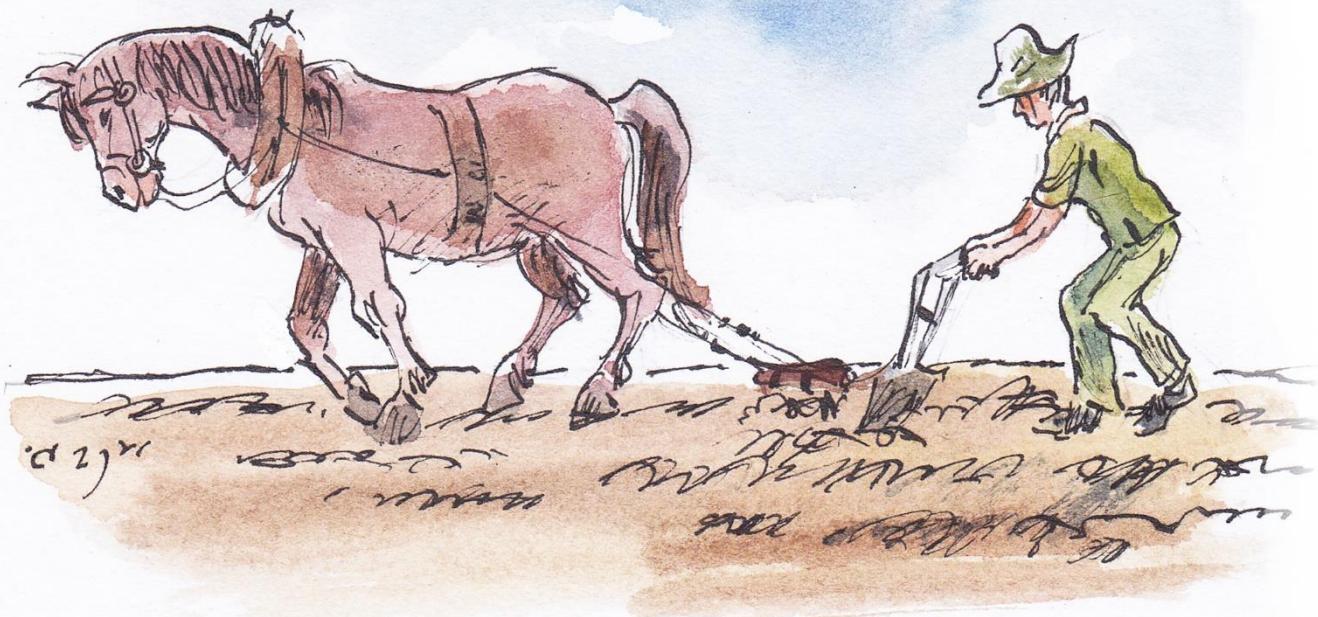
על מות יקירנו דוד גנון ז"ל

תודה מיוחדת לצוות בית שיבולים וቤת מנון,

לקורין שמרר ולדניאל פואה,

על עבודות הקודש שאתם עושים במסירות נדולות.
בהוקרה נדולות בשם כל משפחת גנון.

"אורוא פרח", או כשהאורווה פרחה

גדי גdish, מרגנה דה בריין

טיטו - סוס יגוסלביה, עבד עם נחומקן במלוןים. הוא היה סוס עקשן, ואם החזירו אותו באמצעותו לאורווה הוא לא היה מוכן לצאת יותר לעבודה.

דרה - כשמה, עבדה בהדרים. סוסה ממוצאת הונגרי, חרצתה ומושמעת.

דוני עמירם עבד אותה עד שיום אחד היא השtolלה והעיפה אותה והוא נפצע קשה.

עד אז הסוסים, עכשוו מצטרף אליהם פרד גדור וחוזק-אגנץ.

אגנץ הפרד עבד במספוא עם משה הרטמן ואיתן בנדור. ועוד אחד, יזכיר לטוב, החמור **פזין** של משק הילדים. הוא היה כל כך פזין שנאלצו למכור אותו.

ולבסוף **איצו**, האטון של הלול, שמה כשמו של מנהל הלול, איצו. איצו הייתה בעל אוזן אחת ועם כשר הישרדות בלתי רגיל. היא נפלה לבור סיד ושרה.

שאל נשרי מספר שכחהה בכתה ז', התחשפ לנסשו פנשו, העוזר של דון קישוט, ורכב על איצו האטון לתוך חדר האוכל של המוסד במסיבת פורים.

ולסימן, פעם היו פה כ 8 כ"ס, אחד כ"ט, ו - 2 כ"ח. זהו.... עכשוו חוזרים לאורווה. הו"סה....

להתראות מרגדי.

פעמים יודעים, שהמוקם בו שוכן היום אולפן ההקלטות של יאיר נסימוב, אשר נבנה ב-1975, היה בעבר משכנם של סוסי הקיבוץ.

היו כ- 10 סוסים ששימשו את ענפי הקבוץ השונים. בכך לספר את סיפורו הסתומים, נעזרנו בשאל נשי ואשר אלון שוחר כרים פרטיים שלא ידענו.

ההיסטוריה של הסוסים מתחילה בכפר-סבא. הספר שעת הסוסים הראשונים הביא פוקס' מבירות שבלבנון. שמו תיהם היו: **iombo, אפור** וכוכב. (לכוכב היה כתם לבן על המצח). יומבו עבד עם יצחק קורן בעבודות השדה.

עם העלייה לקה"ע ב-1947, הגיעו גם יומבו ואפור והמשיכו לעבד כאן. בתחילת היותה האורווה מבנה פח רעוע ואח"כ נבנה מבנה אבן נוח ומרוח.

קבוצת הסוסים לפי שמותיהם:

פולי - סוס לבן אפור, פנסיונר של המשטרה, אשר עבד בעבודות בנין.

אוליביה - ע"ש האוליבר שהחליפה (מקורה נDIR שטוסה محلיפה טרקטור!). סוסה אמריקאית אשר שימשה את מוקן ושלמה גروس בהובלת כביסה, מצרכי מזון ואשפה.

פולי ואוליביה הקימו משפחה והביאו לעולם את **עומרה** ו**עשורה**. עומרה - גדרה יפה ועבדה ברפת. יום אחד קורתה תאונה ואלייזר פוטוק ריסס את עומרה בסודה קאוסטיית. הטוסיק שלה נכווה קשות ויעקב הלמן טיפול בה במסירות עד שהבריאה.

רחל ורכז

קרון שקד פוקס

לאחר ששבועיים, עם שחרור בודפשט, עלו רחל ובני משפחתה חזרה לפנוי הקרכט – כדי לגנות שביתם הופצץ... האחראי על הבית נתן להם דירה אחרת, והאם חזרה לעבוד. האב, אשר לא ידעו עליו דבר עד אותה עת, חזר באפריל 1945. שלד אDEM, צל אDEM, שבר אDEM. הוא החליט ש"מספיק לו מהגנויים", עזב את אשתו הגניה ועבר לנגור עם אישת יהודיה צ'כית שהסתתרה מוקדם יותר אצל הסב בנטו. הילדים "חולקן" – האח אצל האב, רחל אצל האם, אח'יך החליפו ביניהם. בשלב מסוים החליטה האם ש"נושעים", ולקחה עמה את שני הילדים, שלא הבינו במה מדובר. הגניבו אותם בגבול לאוסטריה, שם שהו במעין מחנה. לאחר כחודש געו באמ הנגענים להונגריה, והם חזרו לבודפשט. דירה כבר לא הייתה להם, והם נאלצו לנגור אצל הסבתא בדירה קוטנטנה. היה קשה מאד, והאם החלטה לזרף את הילדים לתנויות – רחל לשומה"צ, האח לבונים. רחל למדה בבית ספר יהודי את כיתות ה-1, שם לימדו אותם עברית והיכינו אותם לעלייה.

בשנת 1948, בהיותה בת פחות מ-14 שנים, עלה רחל עם התנועה לישראל. לבד. היא מסורת שלא הבינה שישראל כל כך רחוקה, ولكن נראה הסכמה לעשות זאת... מבודפשט נסעו ברכבת עד ליאון שבצרפת, שם שהו בمعין ארמון עם הרבה יהודים מכל רחבי אירופה. מלון נסעו למרסיי, שם עלו על אניית מעפילים – "לקוממיות". הייתה זו אניית נשאה שהתקינו בה שלוש קומות של קרשים ושם שמו את העולים. היה זה סוף אוקטובר, והם היה סוער. לאחר שמונה ימי מסע קשים, הגיעו לישראל, למבחן העולים בקריית שמואל. לאחר שלושה ימים והועברה רחל לחברת הנוער בקיבוץ העוגן. שם פגשה את יונה, אף הוא מבודפשט, שהגיע עם תנועת הבונים. המשך בעמוד 4

רחל נולדה בבודפשט בשנת 1934, בת שנייה למשפחה מעורבת – אבא יהודי, אמא נוצריה – מרכע סוציא-אקונומי נמוך. כשהייתה בת 6 נלקח אביה למבחן עבודה, והוא נשרפה לפורנס לבדוק את רחל ואת אחיה הצעיר. האם עבדה בבית חרושת לכפותרים, יצא מהבית בחמש בבוקר וחזרה בחמש אחיה"צ. האח "טייל", ורחל הייתה לבדוק רוב הזמן. בicutות א'-ב' למדה רחל בבי"ס יהודי, ובכיתה נ' עברה ללמידה בבית ספר "של הגנים", שם חוותה חוותות לא פשוטות כילדיה יהודיה יחידה. בעבריים עזרה להcin מנגני אוזניים ננד הquo, כהכנה נוספת למשפחה, וכן למדה את מלאכת התפירה.

המלחמה התקדמה, וכשהייתה רחל בת 9.5 הגיעו את הגנו. רחל גרה שם עם סבה ואחיה גר אצל אחד ההודים. האם נשארה בחו"ז, משום שלא הייתה יהודיה. אולם לאחר שלושה חודשים, ורגע לפני סגירת הגנו, הצלילה האם להחזיר את הילדים אליה. לאט לאט הצטרכו לדירות המשפחה עוד ועוד קרובים יהודים – וכך גם ה策טוטפו בדירות חזר עם מטבח ושירותים משותפים. בין היתר הצטרכו אחוותם של האב עם בנה בן ה-3, אליו בילתה רחל את רוב זמנה.

דירת המשפחה הייתה ליד תחנת רכבת, מקום אסטרטגי אשר הופיע תמיד. בזמן ההפצצות הופעלו אזעקות וצעריה לה לרדת למרתף. ההנחה הייתה להשאיר את דלתות הדירות לא נועלות, והאחראים על הביטחון עברו ובדקו אם כלום יידzo למרתף. בני המשפחה היהודים לא יכולו להיכנס למרתף, פן יתגלו, ולכן התפזרו השכם בבוקר. רחל ובן דודה הקטן הסתתרו מתחת למיטה, התכסו בכסות וחושו שזה ממן עליהם... בשלב מסוים שרר בעיר כאוס כה גדול, וכבר לא היה אפשר לאיש מי הוא מה. וכך הצטרכה המשפחה של רחל למרתף, 13 איש. אוכל כמעט ולא היה, והקור היה נורא.

sitcom גרים בקיבוץ: עמי עם אשתו חוני והילדים עינב, שי ואמרי (אסף בנה של חוני גר באבן יהודה); דינה עם בעלה כרמל והילדים עומר, עידן וענבר; נונון בנה של אריס. אריס והבן החיל מארח, גרים בצורך יצחק. רחל נסועת לאירוע פעםיים בשבוע. פעמיים בשבוע היא שוחה בבריכה בבית יצחק. את יתר זמנה היא מבלה בטיפול בילדים, הסעות לחוגים, משק בית ותפירה. היא תופרת מצעים, סינרים, שימושות לתינוקות ועוד – הכל למתנות ולהנאהה. בנוסף לכך היא תופרת בהתקנות סינרים לילדים החינוך המיחיד בבית הספר בו עבדה דינה. רחל אהובתה לנגר בקיבוץ, אך חסרים לה היחסים והקשרים עם אנשים, שהתחממו עם סനיות חדר האוכל ומוסדות אחרים. במסגרת התפקידים השונים שהיא רחל בקיבוץ במהלך השנים היא באה במנגנון – כמעט עם כל אחד ואחת, הכירה את כולם – וקשה לה שיעכשו אין לה קשר כמעט עם באותו זמן). אך חרף הקשיים, אריס הייתה לדינה עליזה, והתחנכה יחד עם טיפולים אשר לא היו קיימים בארץ. לאחר מכן ידקה עליזה, ולשפר את חייה, כדי שיישרו להם טיפול פיזיותרפיה ביציאה לים, אח"כ עברו להובאות הבשן ואוזナルחה רחל לתל השומר לקורס אchipot. עם סיום השירות הצבאי חזרה רחל לקיבוץ העוגן. רחל וחבריה היו כותביה טוב, שכן היו מורגנים בעבודה מגיל צעיר. תחילתה עבדה רחל בבית הילדים, ואז במרפאה.

בשנת 1952 התחתנה רחל ווינה. שניהם היו בלי משפחות וכמהו לבית ולתא משפחתי, ולכן נישאו מוקדם. בשנת 1955 נולד עמי. בשנת 1957 נשלחה רחל ללימוד הוראה. זה היה לה קשה, כמו שלמדה רק 6 שנים בבי"ס יסודי ועד سنטים בחברת הנוער. היא לימדה בכיתות ב'-ו'. בשנת 1963 נולדה אריס. אריס נולדה עם שיתוק, ורחל הייתה צריכה להתמסר לטיפול בה. היה זה מאד לא פשוט להתנהל מול מוסדות הקיבוץ. יש לזכור שבcheinן המשותף זאת, ככלם היו צריכים להיות שווים, והוא קשה להתמודד בהתאם עם קריכים מיוחדים של ילד יוצא דופן. רחל זכרות כיצד נאלצה לעמוד מול כלם בשיחת קיבוץ ולשפוך את לבה, כדי שיישרו להם טיפול פיזיותרפיה ביציאה לים, אח"כ עברו להובאות הבשן ואוזナルחה רחל לתל השומר לקורס אchipot. עם סיום השירות הצבאי חזרה רחל לקיבוץ העוגן. רחל וחבריה היו כותביה טוב, שכן היו מורגנים בעבודה מגיל צעיר. תחילתה עבדה רחל בבית הילדים, ואז במרפאה.

הקבוץאמין נמצא באותו שלב בכפר סבא, אך כבר הייתה בעמק חפר היישוב של כ-30 איש ולשם צירפו את רחל וחבריה. הם גרו באוהלים עד הקיץ, אז בנו צריפים. הם למדו ארבע שעות ביום, וחמש שעות עבדו. לילדים באותו שלב היו רק ילדים קטנים יותר, והם לא ידעו כיצד נהוג עם הנוער שהגע והצטרף לקיבוץ. היו חסרים החום וההבנה שרחול וחבריה היו זוקקים להם. אך יש לזכור שהייתה זו תקופה צנע בארץ, ולכלם בעצם היה מאוד לא קל.

עם סיום חברת הנוער ה策טרפו רחל והיתר לגרעין, ולאחר חצי שנה התגיאסו. רחל הייתה אז רק בת 16.5. תחילתה נשלחו למחנה אלנבי בירושה לים, אח"כ עברו להובאות הבשן ואוזナルחה רחל לתל השומר לקורס אchipot. עם סיום השירות הצבאי חזרה רחל לקיבוץ העוגן. רחל וחבריה היו כותביה טוב, שכן היו מורגנים בעבודה מגיל צעיר. תחילתה עבדה רחל בבית הילדים, ואז במרפאה.

(צילום: לילך גל)

ולשאלה הנדוצה אף המתבקשת – בקרוב תחזרי שוב לעובודה, איך משלבים קריירה ומשפחה?

"זה מטורף! זה אחד הקשיים הנגדולים ביותר שלי בתפקיד, אחד המבחןים הקשים. אתה נקשר בין הצורך להיות עם הילדים ובין הצורך להיות בתפקיד מאוד טובעני ובעיקר עם המונחים האחריות. אתה כל הזמן בסוג של אליאנס בין זה לזה. איפה אתה מיותר ואיפה אתה מתמן. אין לי כמעט מקום למשהו אחר בחו"י כרגע. או ילדים או בעודה."

יש רגשות אשפז?

"ברור! זו דילמה שאני חיה אותה כל הזמן. פעמיים בשבוע, ימות העולם - אני מוציאה את הבנות שלי. יכול להיות שתמתקים ישיבה חשובה בלבד, לפעמים זה לא אופטימלי, אבל אני לא מותרת. מצד שני, אם אני נמצאת בעבודה עד מאוחר, יש להזאת מהחריר שאני לא עם הבנות. זה יכול לקרות גם בשישי-שבת כשיש מקרי חירום, או טקסיים אוירועים למיניהם".

הישג מקצועית שאתה נאה בו

"בניהולי, המועצה עברה תקופה ארגוני וניהולי ממשמעותי. בין היתר, התחלנו לעבוד לפי תכניות עבודה מקשורות תקציב, דבר שלא היה קודם לכן. וזהו צורה חדשה שבעוד המאפשר לנו למדוד את עצמנו בפרמטרים שונים. התהילה זהה רק בראשיתו, והתוצאות המשמעותיות יתהפכו בעוד שנים-שנתיים".

שמעתי דגש גם על נושא ההשקעה בעובד, כולל חניכת עובדים חדשים, השרות מקצועיות, קורסים, העצמה וחיזוק מנהליים. בנוסף, עשינו סדר בתוכן המבנה הארגוני על ידי המשמת עובדים בתפקיד המתאים להם ביותר.

הוצאות הבכיר במועצה – שככלו את ראש המועצה, סגנו, גבר המועצה ואני מנכ"לית – עובד בשיטת פועלה טוב ו/orה, עם חשיבה משותפת ומתואמת. לשמחתי זה בא לידי ביטוי בהישנים".

ספריו על החלטה קשה שקיבלה.

"bumouzecha עובדים אנשים מאוד מקצועים ומחוויבים. עם זאת, כשנכנסתי לתפקיד מצאתי נס אנשי שישבו במקומות שלא מתאימים להם במשך שנים רבות, ונאלצתי לערוך שינויים. היה קשה, אבל הייתה חיבת לעשות את המהלך הזה כדי לשפר ולהציג קידמה את המועצה". המשך בעמוד 6

רינת קוזין –

מנכ"לית המועצה האזורית

עמק חפר

רב אילן

את רינת אני פונשת בצהרי שבת בסלוון ביתה החדש, שרואה על הספה שרומי, חדשים וחצי, מעורסלת עליה, מדי פעם מרימה את הראש להזכיר הנני כאן, או פשוט לינוק ולהמשיך לישון, על מנת לאפשר לנו לנחל שיחה זורמת וקולחת. ברור לך את נבחרת הבנות אליהו נגע בהמשר, לפסטיגל, כך שהכל ערוך ומוכן לקים וראיון כניסה ונעים. נסיף לך שרינת נמצאת בימים אלו בחופשת לידה, כך שבאמת יותר מזה לא יכולתי לבקש.

רציתי לשמעו סוף סוף על מה בעצם אחריות המנכ"לית, מה בסופה של יום נתנת המועצה לקיבצנו, ושאלת השאלות – למה הארנונה שלנו כל יקרה???

איזה הגעת לתפקיד המכובד של מנכ"לית המועצה?

"עבדתי ברופין כ-12 שנים, שבמהלכן **רני אידן** ניהל את המרכז האקדמי רופין, ואני ניהול את הספר לחברה, כלכלנה ומינהל. עבדנו לא מעט בתחום, וכשראנו חיפש מנכ"לית שתעבדו לצדו כראש המועצה, הוא הציע לי את המשרה".

כמה שנים אתה בתפקיד? מהם תחומי האחריות של מנכ"לית המועצה?

"אני משתמש מנכ"לית המועצה חמישה שנים. מהות התפקיד היא להוציא אל הפועל את החלטות ראש המועצה, סגנו ומיליאת המועצה. זאת, תוך ניהול כל מחלקות ואגפי המועצה, והוצאה המדיניות והמשימות מהכח אל הפועל במתירה לתת מענה מיטבי, בכל תחומים, לכל הישובים והתושבים. בסה"כ אנחנו נותנים שירות במגוון תחומים. באחריותו להניל את המוצר הזה בצדקה הטובה ביותר".

איזה התחששה להיות אישת תפקיד כזו בכיר בתוך ים של גברים?

"אני לא מסתכלת על זה בהיבט של אישת. אנשים בכלל צריכים להיות במקומות שהיכולת שלהם באה לידי ביטוי. אני לא מאמין שצריך לפחות נשים בגלן שהן נשים. לשוחתי יש נשים בתפקידי ניהול בכירים במועצה, כולל אחת מהקוביז שלנו – חינה קוון, מנחתת אגף החינוך במועצה. יש המון נשים טובות ואיכותיות שלצערנו לא מביאות את היכישומים שלהם לידי ביטוי מסיבות השירות עימן. היינו שמחים לראות עוד נשים בתפקידי ניהול אצלנו במועצה. לעומת זאת, אין מספיק נשים במליאת המועצה, ואנחנו בהחלטת מנסים לשפר את המצב הזה".

מה מתסכל אותך?

"הבעיה האמיתית, שעדין לא מצאנו לה פתרון הולם, היא תדמית לא נcona של המועצה בעיניו חלק מההתושבים. זה מאד חבל לי. אני יכולה להגיד שיש פה אנשים נפלאם. מסוכם, מחווים, מקצועים ביותר שמשקיעים את כל מרצם ויכולותיהם למען היישובים והתושבים. יש אינספור תוכניות ופרויקטים שהמועצה יוזמת ומפעילה למען התושבים כדי לשפר את חייהם, ואני מנסים לפחות כל בעיה שצאה בצורה המתקacuteות והטובה ביותר. לתחרותי, פעמים רבות מבקרים אותנו בצורה אוטומטית מדוי".

מה את אהבת בעבודה זו?

"האפשרות לעסוק במגוון רחב מאוד בתחוםים ונושאים. בחמש השנים שבנה אני בתפקיד לדמתי המונע, ואני עדין לומדת בכל יום משהו חדש. אני נהנית להיות בעמדה שבה אני יכולה להשפיע".

מה את לא אהבת בעבודה זו?

"את המקרים שבהם אני לא מצליחה להגעה לתוצאות במהירות שרציתי. יש דברים שזוזים לאט יותר בארגונים ציבוריים, כי הם מורכבים ודורשים תיאום בין גופים שונים".

החברים מהעוגן נזירים בר?

"אנשים רבים מרגנישים חופשי לפנות אליו, וזה בסדר גמור מבחןתי. אני מודע שמחה שהוא שלנו, קיבוץ העוגן). למשל מתוקף החלטת הוועד המקומי (במקורה שلونו, קיבוץ העוגן). למשל במקרה של מונאש תעירף ארנוןת ועד לבית בגודל של 120 מ"ר הינה שפירה שם גובים ארנוןת ועד לבית באוטו גודל בגובה של 10.35 מ"ר. השונה, במכמות גובים 26.27 מ"ר לשנה ואילו בקיבוץ מעברות גובים בדומה לקיבוץ העוגן 17 מ"ר. אין ספק שעלה מנת לצור ח"י קהילה עשירים ופורים ועל מנת לתת שירותים רחבים ומגוונים באיכות גבוהה, יש צורך לצור מנגנון ניהול איקוטי שעולה גם כספ".

נראה לך, שזה בדיק הזמן להסביר לנו, במלילים פשוטות, למה הארנונה שלנו כל כך יקרה...

במוציאות אזריות השלטון המקומי בניו משני רבדים – המועצה האזורית והועד המקומי בישוב (שלטון זו רובדי). במסגרת כתוב האצלת סמכויות נעשית חלוקה בין תחומיים בהם מטפלת המועצה לתחומיים שהם באחריות היישוב. כך למשל, **בסמכיות המועצה תחומי חינוך, רווחה, ספורט, פנו' אשפה, תשתיות ביוב ועוד.** אירועי קהילה, פיתוח תשתיות, גינון ועוד. מבנה שלטון זה מבוסס על ההבנה כי היישוב מPAIR טוב יותר את ה策רים המקומיים וידיע לעשות שימושiesel ודווקא יותר במשאבים. וכך נגיד כל השירותים שנ提נים לקיבוץ ע"י

קצת על רינט

בוגרת תואר ראשון בהנדסית מדעי ההתקנים רפואי, ותואר שני בניהול מערכות חינוך, באוניברסיטת ת"א. נשואה 10 שנים לברון, עובד ממשרד הביטחון, אותו הכירה דרך אחיה ערן. יחד הם הוריהם מאושרים ל: **עמיית** (13), בתו של ברוך מנישואיו הראשונים, **עומר** (8.5), **נעם** (6) ו**רומי** חודשים וחצי.

וממש לסיום, ביקשתי מרינת להcin לנו רשימה מסודרת של כל השירותים שהמעצה מעניקה לנו, תושבי העוגן, מתוך רצון שהדברים יתבהרו וייהו מובנים קצת יותר.

או הנה היא הרשימה לפניכם:

המעצה מעמידה לרשות הוועד המקומי של כל שbow, וכן גם לקיבוץ העוגן, תקציבים למטרות שונות.

התקציבים לקיבוץ העוגן:

- תקציב לשדרוג תשתיות כמו כבישים, מדרכות, תאורות רחובות וכו': לרשות קיבוץ העוגן הועמד תקציב של 900,000 ש"ח שאינו מוגבל בזמן, לצורך מטרה זאת.

"אני שמחה לבשר לשלארונה, בשיתוף החברה הכלכלית של המועצה, ביצענו איגום משאבים (קיבוץ, מועצה) והחברה הכלכלית תנחל בשיתוף עם הקיבוץ פרויקט ממשמעותי של שדרוג התשתיות בעלות כוללת של כ-5 מיליון ש"ח".

- תקציב לשדרוג מבני ציבור בגובה 250,000 ש"ח בעורתו הקיבוץ שיפץ את המרכזון ב-2012 ואת מגרש הספורט של חברת הילדים בשנת 2014.

- תקציב בגובה 75,000 ש"ח אותו המועצה מעמידה אחת ל-3 שנים, בעורתו הקיבוץ יכול לבצע פעולות נוספות. בעבר הקיבוץ עשה בו שימוש לשדרוג תאורות הרחובות, שיפור מגרש המשחקים ועוד.

- לשנים 18-17-2016 המועצה החליטה לתקציב כל שbow בມועצה וגם את קיבוץ העוגן בסכום משודרג של 120,000 ש"ח! אלא כספים ישרים המועברים לטובות פעולות שונות בקיבוץ.

בנוסף, מתקיימות פעולות רבות מטעם המועצה: פעולות קהילתית של שלוחת מרכז חפר אליה שיר קיבוץ העוגן, פעילות לוויתנים לנוער ילדים ועוד.

המעצה והוועד, נובה המועצה מיסי ארנונה. שיטת חיבור הארנונה במועצה הינה חיבור בשני רבדים – ארנונה מועצה וארנונה מיסי ועד מקומי".

1. ארנונה מועצה – התושב מחויב בסך של 35.17 ש"ח לשנה כאשר התעריף הינו **מינימלי** למגורי במדינת ישראל.

2. ארנונה בסך של 35.17 ש"ח לש"ר מחויב בסך ארנונה (מיסי) ועד מקומי מיעודת ארנונה (מיסי) ועד מקומי מיעודת כליה לטובת הוועד המקומי בקיבוץ.

המעצה מעבירה את כל הסכום לטובת הוועד למtan שירותים על ידו. מתוך רצון שהדברים יתבהרו יהיו מובנים ממש.

מתוך ארנונה מועצה (35.17 ש"ח לש"ר לשנה), 30% מוחזר לוועד המקומי (10.55 ש"ח לש"ר לשנה) למtan שירותים. בנסוף המועצה מעבירה כ-2 ש"ח לש"ר שנתיים לבני תאורות רחובות. יצא אףו, לקיבוץ בגין תאורות רחובות. שמתוך סך הארנונה שמושלמת ע"י התושבים, מוחזר לוועד של קיבוץ העוגן 47.72 ש"ח לש"ר לשנה ונשאר בכספי המועצה 22.62 ש"ח לש"ר לשנה. עיקר הארנונה הינה של הוועד המקומי ונובעת מהרצין של המועצה לספק לתושבים שירותים ואיכות חיים ברמה גבוהה ע"י השוב המכיר באופן מיטבי את צרכי תושבי. תעריף ארנונה הועד בישובים בעمق שוניה ו затה מתוקף החלטת הוועד המקומי (במקורה שלנו, קיבוץ העוגן). למשל בכפר מונאש תעירף ארנוןת ועד לבית בגודל של 120 מ"ר הינה שפירה שם גובים ארנוןת ועד לבית באוטו גודל בגובה של 10.35 ש"ח לש"ר לשנה, במכמות גובים 26.27 ש"ח לש"ר לשנה ואילו בקיבוץ מעברות גובים בדומה לקיבוץ העוגן 17 ש"ח למשר. אין ספק שעלה מנת לצור ח"י קהילה עשירים ופורים ועל מנת לתת שירותים רחבים ומגוונים באיכות גבוהה, יש צורך לצור מנגנון ניהול איקוטי שעולה גם כספ".

איופה את רואה את עצמן בעוד 10 שנים?

זה לא פשוט לעבוד במנזר הציבור. יש המון סיגנים ותנאים. لكن יש לי פנטזיה לנחל משווה במנזר הפורט, עם פחות חוקים נוקשים, נHALIM ומכהים".

רונית ברור

עם איזו אישיות מפוארתת הייתה רונטה ליצאת לאירוע?

ערב ולמה?
כלן נשארו ללא יציאה מהמלל עם פה פעור ולא תשובה.

מה מפחד אוטרך?

יובל – ליצנים ביוטיוב, מפחדים ומטרידים.
יעל – נחשים מפחדים אותו מאז שאני קטנה.
ליהיא – רכבות הרים.
אנבל – פחד גבהים.

לו הייתה לך משאלת אחות בלבד, מה הייתה מבקשת?

אנבל – שאבא שלו יחוור לחיים.
יעל – שסבtauת ורבקה תחוור לחיים.
יובל – שהיהה שלום עולמי.
ליהיא – לטוס לחו"ל (לא משנה לא).

המשך בעמוד 8

מדור חדש נולד לנו, ואת הספתח בחורתி להקדיש ל 4 בנות המצווה בקיבוצנו, הלומדות בכיתה ו' בבית הספר אביחיל, ושזו להן ולמשפחה שנאה משמעותית וחוויתית ביותר. רגע לפני שהאורות כבים והעיטון נסגר, הספקתי להיפגש לשעה קليلת עם המתבגרות המקסימות. תודה גדולה לרותנית,אמא של יעל, אשר אירחה אותנו בביתם ודאגה למלא את קיבת הבנות בטוסטים על פי הזמנה לאורך כל הערב עד לרגע האחרון.

נעימים להזכיר את:

אנבל בתם של נטלי וסרגן (ז"ל) טויטו.

יובל בתם של מיכל ועודד ידר.

יעל בתם של רונית קמינסקי ועזר כהן.

ליהיא בתם של שמרית ואדי סבו.

מה התחביבים שלך?

אנבל – משתתפת פעמיים בשבוע בחוג היפ הופ, בנוסף אוהבת לאופות ולצייר.

ליהיא – להיפגש עם חברות.

יעל – מחקת במקבי עמוק חפר חדר רגל בנות פעמיים בשבוע, פלום מ משחק פעם בשבועיים. בנוסף אוהבת לרוץ וזכתה השנה לפנוי חדש במקום השני במרוץ לזכרו של רג'יסטרמן לנלאי 11 – 12.

יובל – רוקדת שלוש פעמים בשבוע בסטודיו של יעל, בשאר הזמן אוהבת להיפגש עם חברות ולأופות.

מה הדבר שלעולם לא תסכמי לטעום?

ליהיא – חצילים! הם לא נראים טוב ולא עושים חשך לאכול אותם.

אנבל – סושי ! בוגל הריח ובוגל שאני לא אוהבת דגים ואצאות.

יובל –CBD אווז! בוגל הדרך שעושים אותן.

יעל – נקניקין! בוגל הריח.

באיזו תוכנה שלך את הכיכי גאה?

יובל ואנבל – נדירות.

יעל – בטחון עצמי.

ליהיא – אחירות.

מה גורם לך להיות מאושרתת?

ליהיא – כשהאני נמצאת עם החברות שלי.

אנבל – כשהאני נמצאת עם המשפחה והחברות שלי.

יובל – כשהאני נמצאת עם המשפחה והחברות שלי.

יעל – כש靡רגנים לי.

איך חננת/תחנני את שנת המצווה שלך?

אנבל – שיש לי משפחה וכולם מכירים אחד את השני.
ליהיא – כולם קרובים אחד לשני, דוכנים בחגיהם.
יובל – הכללי! כמעט....
יעל – מכירה את כולם, אוהבת במיוחד במיוחד את החגיגים המשותפים (שבועות ויום העצמאות).

**אם הייתן יכולות – מה הייתן משנהות/מוסיפות לקיבוץ
של היום?**

כולם ענו יחד ללא עוררין: היו מחוירות את חדר האוכל.

אתן מרגישות שאtan תורמות לקיבוץ בדרך כלשהי?

אנבל – עזרה בבניית הילדים, השתתפות בתכנית החגיגים (ריקודים).

יעל – הקראה בטקסיים ושירת התקווה.

יובל וליהיא – לעזור בסידור וחיטול החגיגים, הקראה והשתתפות בתכנית.

**מה אתן חשובות על המרכז הבוגר (מסגרת הפעולות
בהעוגן לאחר שעונות בהה"ס)?**

כולם ענו יחד שלא אהבות את מיקומו הנוכחי של המרכז הבוגר המרוחק משאר המרכזונים (בקרוב קרוב חוזרים למתמחם המרכזונים). ציינו בוודор שלא אהבות את הפרדה שלහן מהכיתות הנמוכות יותר, הכל קטן יותר, פחות ילדים... הרובה יותר אהבו אותו שהוא ייחד מכתה נ' עד כיתה ו'. כבר העלו את חששותיהן איך יעברו החופש הנגדול ובמיוחד הלילה הלבן עם כי"כ מעט ילדים.

**מה אתן מachableות לקיבוץ העוגן שבשנה הבאה יchangog
70 שנה להיווסדו?**

יעל – שניהיה קצר שנים, שהקיבוץ לא ינדיל יותר מידי' ולא יגמור החגיגים.

ליהיא – שמנשים להיות קיבוץ פורה.

אנבל – שימושינו לגדל ילדים בקיבוץ יהיו הרבה חנינים.

יובל – שמנשים להיות אנחנו, נתפתח ונהייה קיבוץ שכיף להיות בו.

**ולסימן, שאלת בונוס שלא תוכננה מראש... האם אתן
קוראות ביטנו, ומה אתן אהבות במיוחד לקראא? אם
יש מדור שהייתן רוחצת להוסיף?**

יעל – עברת בפורף, אוהבת לראות תמןנות (במיוחד של לידי בית הספר) ולהתעדכן מהבהיה. שמחה על הוספה פינית הילדים.

יובל – מרפרפת, אוהבת לקרוא על החגיגים, פעילויות שנעשו בחינוך, תמןנות ומפי הטף וברכת על פנוי ולזודס.

אנבל וליהיא – כמו חברותיה, מרפרפת, נהנות מהתמןנות ומהכתבות על החינוך. שמחות על הוסף ילדים.

כלון יחד סיירנו שאמורות השכבה ארגנו להן לשנת המצווה פעילותות משותפות לאם ובת כדוגמת טויל, הרצאה, התנדבות ועוד. סיירנו שנפגשנו במועדון בנטכניה עם ניצולי שואה, הדליקו יחד נרות, שיחקו בינגנו ואכלו יחד סופרנויות. **ליהיא** – הראשונה שמלאו לה 12 שנים וכבר לאחר כל ההילולה והחגינה. מסורת שחננה לכל המשפחה והשכבה במועדון לואן בפרדסיה והיה ממש כי"פ, רקדו ושיחקו. מתוכנן לה עוד טויל מהעבודה של אמה בסלקום לבני ובנות מצווה במהלך השנה.

יעל – מתכוננת לחנוג בשני סבבים. למשפחה (עדין לא סנורה האם במתכונת מצומצמת או מורחבת) ולחברים הקרובים, ובנוסף עם השכבה וחברים נוספים שהכירה עמוק.

יובל – מתכוננת מסיבה לחברים ולמשפחה ולאחר מכן לטוס עם כל המשפחה לשוויץ, גרמניה וצרפת.

אנבל – הצעירה שבחברה, תחנוג רק בשנה הבאה 12, אז התכנון עוד רחוק לה, חושבת לעשות אירוע למשפחה ולחברים ולטוס לקרים, מיאמי ומרסיי שבצרפת, שם יש לה משפחה.

מה תרצו להיות כשתה"י גдолה?

(יש לציין ששאלת זו לא הייתה להן כל התלבטות וענו ב Maherha ובהחלטיות).

אנבל – קונדיטורית.

ליהיא – אדריכלית, מעצבת פנים.

יעל – ספורטאית תחרותית.

יובל – מדענית הממציאה תרופה לسرطان.

**מה את חשבת על בהה"ס אביחיל? איך הרגנסה
להיות hei בוגרת בבהה"ס?**

יובל – אחלה בית ספר. נותן חשיבות לכל תלמיד. במיוחד אוהבת את חלוקת הגלויות שמחקרים אחת לחודש לתלמידים. לא אוהבת את שיטת הניקוד שיש בבית הספר למיניות אלימות, מרגישה שהרבבה פעמים זה נעשה בצוורה לא הוגנת. כי"פ להיות בוגרת, הוגיל משמעותית ומתחשבים אחרית לדברים הנאמרים.

יעל – אוהבת את הבית ספר כי הוא קטן וכולם מכירים את כולם ובמיוחד את חלוקת הגלויות. זה שהיא בוגרת בבית הספר מאפשר לה להיות חופשית לעשות כרצונה.

ליהיא – אוהבת פגש חברות בית הספר כי היא קטנים וצעוק עליינו.

אנבל – אוהבת את שמות כל התלמידים, אוהבת לשחק עם החברים ולהרניש גдолה.

**יש חששות לקראות המעביר לחטיבה (لتיכון רמות
ים)?**

אנבל – שיתיחסו אלינו לא יפה כי נהייה hei קטנים.

ליהיא – שלא יהיו לי חברים.

יובל – שהלימודים יהיו קשים וה ממוצע ירד.

יעל – עדין לא חשבת על זה.

והעיקר לא לפחד כלל???

פחדים רבים גוררים תגבות סיור והימנעות (מה שיכל להשפיע על התפקיד הכללי של הילד ושל כל המשפחה, וכן על הישגים ללימודים ועל היבטים חברתיים), משמרים תלות וחוסר עצמאות ובעיקר גורמים לטבל וכן לתסקול ולהסור אונים כשבישונות ההרגעה וההסברים אינם עוזרים...).

בהתמודדות עם פחדים, המטרה אינה למנוע או להעלים אותם, אלא לתת להם מקום ולגיטימציה, לעזרו לילדים לפתח כוחות לחיות עם הפחד בדרך שתקטין סבל מיותר וכן לפתח כלים וטכניות להתמודדות עם פחדים כדי להפחית התנהלות הימנעות.

כל אלה יכולים להיעשות ע"י קربה פיזית ותמכה, שימוש ב"אובייקט מעבר", התקרובות הדרגתית לארוע/חף מעוררי הפחד כדי לאפשר חקירה ותחשוף שליטה, לעבד את הרגשות הקשורים למצב ע"י משחק או סיפור, שימוש בהומור ובאמצעי התמודדות סמליים (כמו חפץ התגוננות), תרגול חווור של התמודדות עם מצב מפחד ספציפי, הכנה טוביה למצבים מפחדים צפויים והימנעות מהבטחות סרך או יומיים שאין כונה למשם.

מה שמשמש לא עוזר, הוא להתחש לתחושים הפחד ולומר לצד שאין נמר מתחת למיטה. הנמר קיים שם גם אם אנחנו

המבוגרים לא רואים אותו. או לומר בקיצור רודע שאין מה לפחד מהכלב הנגדל שבא ממול כי הוא נחמד. ילדים יש רודע מיוחד שקוולט בין השורות. זה ממש לא משכנע... הרעיון הוא לתת לניטימר ציה לפחד (במקרה של הכלב למשל, אמרה שהכלב מפחד גם אותו אבל אני מנסה להתגבר...). וגם לסייע במציאת דרכי התמודדות כמו הומו, הרוחקה, הקטנה של הדבר המפחד, ארוגן החוויה והছורת תחשוף השליטה ועוד.

או נסכים ונאמר שפחדים הם תופעה נורמלית, אך כילדים אין מסוכן ליט להתגבר, ותחשוף הפחד גורמת לחוסר אונים, בריחאה, התנהגות אנטית חברתית או סימפטומים אחרים, הפחד הופך בעיתי ומציריך התערבות או טיפול.

סמדר הראל פסיכולוגית חינוכית

פחד הוא תגובה רגשית טבעית של הירתקות מסכנה מסוימת, מציאותית או שאינה מציאותית. הפחד כשלעצמו אינו משcho לא תקין, אלא הכנה פיזיולוגית ורגשית הכרחית לקראת סכנה. הוא מעד על שיפוט תקין של מציאות והתגוננות פנוייה. למרותאמצינו כהורים להן על ילדינו ולהסור מהם סבל, האפשרות למנוע מהם את המפשש עם תחושת הפחד אינה קיימת בעולמנו.

ואולי טוב שכך, כיון שפחדים, הם לא רק דבר להתמודד איתו. מעבר לכך שהם בלתי נמנעים, יש להם תפקיד חשוב בהתפתחות ובחיים בכלל, כמו הימנעות מסכנות מיותרות, הכנה למקומות לא נעימים ובלתי נמנעים ופיתוח התנהגות חברתית מותאמת.

למעשה, ניתן לחלק פחדים ל-3 קבוצות (marsh כמו בצבא) –

• פחדים מולדים –

פחד מרעש פתאומי או אובייקט

שמתקרב במחירות. לפחדים כאלה יש ערך הישרדותי.

• **פחדים התפתחותיים** – פחדים שימושיים בשלבי התפתחות שונים וمعدדים על התפתחות שכלית, רגשית וחברתית. בקטגוריה זו נמצאים למשל, פחד מזרים בסביבות גיל חצי שנה, פחד מטבחים ויצורים דמיוניים בילדות המוקדם, פחד מכאב נופני, פחד ממקומות לא מוכרים ופחד מעונש. כל אלה משקפים את התפתחות הקוגנטיבית וההיכרות עם תופעות שונות כמו מות ואסון, וכן את התפתחות הדמיון, ההתפתחות הרגשית והתפתחות המיצפון.

• **פחדים נרכשים** – פחדים שנמלדים ע"י התנסות לא

נעימה (פחד מכלבים לאחר נשיכה למשל), או בדרך עקיפה ע"י זהירות או התנסויות של אחרים (פחד ממכוון).

אם פחדים הם תופעה נורמלית, למה הם בכל זאת מטרידים אותנו? או במילים אחרות, מדוע ומתי כדאי להתיחס אליהם?

כמעין המתגבר

מתן ההודעה על פצע או חלל, ליווי המשפחה לאורך כל השבעה ונתינת הכוונה ותמייה ראשונית ברגעים הכחשים שלהם. תפקיד של שליחות ונתינה. תפקיד אשר קיבלה לאחר מבחןים ומיפויים רבים, וגם כיום במהלך השנה עוברת רענוןים והשתלמויות בתחום זה.

בנוסף היא מוצאת גם זמן יומיים בשבוע, בערב, לאחר שהבイト רגוע, להציג את הקשר שמתקיים בהעון, ובזמן הקצר שעוד נותר, משפצת להנאהה, להנאהה המשפחה ולחברים קרובים, רהיטים ישנים.

מה הביא אותך להציג מועמדות לוועד?

מאז שזוכרת את עצמה תמיד הייתה פעילה ועתנית. התחלתה במועצת תלמידים, אגודות סטודנטים, המשיכה לה-תנדבות בוועדים שונים ועוד, ב��ior, פעילה חברתית היכן שנייתן.

מקומות שאנשים היו אומרים שאין אפשר, הרימו ידיים או שם היה נראה קושי, אתגרו אותה להימצא שם ולהראות שתמיד יש מה לעשות.

מקומות אלו היה לה טבעי לנמרץ להתנדב במקום שהוא בו כבר כ-10 שנים, במיוחד לאור האי בהירות והבקורת הרבה שהייתה לה על המקום מהצד בעבר.

כמה זמן את משקיעה לטובות הוועד, איך ההרמוני בין חברי הוועד וההרגשה להיות האישה היחידה?

התחלתה שנה שלישית בוועד. נפגשים פעמי שבשבוע ואם יש צורך נשרים גם עד 24:00 בלילא על מנת לקדם נושאים ולקיים החלטות, שיחות אישיות על פי פניות חברים, מיללים ויאטצאים לאור כל יום, כל היום.

רווית ברוך

יום שישי בבוקר, אני בדרכי לחפש את ביתם של **מעיין ורועי ברקמיר** אשר נרים בהרחהה.

והנה, לאחר שעתים ייחד, בהן זכיתי להכיר את מעיין, שלא הכרתי לפניו כן, כМОבן מלבד "שלום שלום" בשביבים, מונש לכמ הראיון המעוני והמהנה מאד שקיימת עימה. מעיין, ילידת נתניה, בוגרת בית ספר טשרניחובסקי, גדרה מגיל 13 עם משפחתה באבן יהודה.

למעין אח בוגר ושני אחים הצעירים ממנו. אביה הינו איש צבא במיל', אלף משנה, סיים שירות קבוע כמפקץ הנדסה של פיקוד מרכז. אמה טיפלה שנים רבות בילדים ונילה משפחתיים, בשני העשורים האחרונים עבדת כמנהלת בנין ב"כפר עירוד" בננתניה.

משפחה נוראה בסביבת העונן והם מקפידים להיפגש ולהתראות כל שנייתן.

בצבה שירותה כקצינת מודיעין. בתקופה זו פגשה את **רועי** בעליה במסיבה עמוק חפר, ומאז ועד היום, 15 שנה, לא נפרדו.

יחד הם מגדלים 2 ילדים. **גיא** בן ה-5 בן ירדן, בספטמבר הkrrov יעלה לכיתה א', ובן דוד בן השנה וחצי בן שקד. בחול הסלון מסתובב לו הכלב **בקחאמ** שאומץ למשפחה לפני 9 שנים כמתנת יום הולדת למעיין.

לאחר השחרור למדה תואר ראשון במנהל עסקים ושוק ההון, עבדה בחברות הפצה שונות בתחום ניהול מוצר וככש למדה איפור מקצועי בבייה"ס ע"ש עדיה לזרגון, וכוכם מאפרת בין 3 עד 4 פעמים בשבוע.

בזמן הרиона השניה הבינה שכמעט בלתי אפשרי להתקבל לעבודה רצינית בסטטוס הרionario, וכך קיבלת את החלטתה לשות שינוי בתחום המקצוע והצטרפה לרועי לעסוק המשפחתי – "ברקמיר נדל"ן תיווך נכסים". המשרד ממוקם בפרדס חנה, ומעיין לkerja על עצמה את כל נושא השיווק, הפרסום והמדיה, טיפול בלקוחות ובמשרדים.

עוד לפני שהגעתי לשוחח איתה על הוועד,ניסיתי להבין האם נשאר לה זמן פנו לעצמה, לאחר חצי שירה בעסק המשפחתי, איפור אהה"צ ומשרה מלאה בגינול 2 ילדים, בעל וכלב.

כשהתחלית לספר לי על תחביבה, צלצל הטלפון... תוך שהיא מתנצלת שעלייה לענות, הסבירה לי שהזה טלפון מהמי לואים והוא בכוונות... כן, כוונות מילואים. אני פוערת שתי עיניים ושאלת: "AMILAOT?!"... מאז שחרורה מעיין מתנדבת למילואים כקצינת נפגעים בתפקיד מודיעעת נפגעים גורת מרכז. התפקיד מחייב את איתור בית המשפחה,

מהם הדברים ש מבחינתך cocci חשובו על סדר היום בתקופה זו ובעוד:

- דבר ראשון ובعدיו נבואה ביותר, יש לעצור מידית את הפילוג שנוצר בין שכבות האוכלוסייה. כאב לי שווה המצב. הנברת השיח, הורדת מפלס האנו והגברת הפתיחות בינוינו היא המפתח לרוב הבעיות.
- קידום נושא השיר לקראת התורת חbilli הבניה – חייבים למצוא פתרון יצורתי ומידי בעיקר ל"מסורת הבניה".
- פנסיה לכל חבר.
- פיתוח התשתיות, אטמול...
- יצירות מקוונות הכנסה משמעויות, שלשות...
- תקנון וחוזי מכירה בקרוב מאוד.

לסיום שיחתנו מעין מספרת שבתחלת דרכה היה שלב שהריגישה שהמקום דועץ ומתמסס לנו בין הידים, (סגירתה הבריכה, מעט מאד פעילותות חברתיות/תרבותיות ועוד), אך כוים עם חידוש הבריכה, מרגינה שזו ירידת הפתיחה. במקביל התחלו התנדבותיות קהילתיות, ימיות ועוד דברים שנוראים עונג גдол למתרנדים ול"נהנים".

סבירה בכך שהיתה שמחה מאד שהיה יותר שיח בין האנשים החיים כאן. שכשפוגשים אחד את השני תהיה יותר פתיחות ואנשים יסתובבו עם ראש מorum. חשבתי שהמקום שלנו הינו ילהם שרק התחל לקל את הליטוש שלו. מקום מיוחד במינו, פנינה קסומה לילדיים ולמבוגרים גם יחד. יש כל כך הרבה דברים מקסימים הנעים בהעונג ולא ברורים מאליהם – יש הרבה מה ללמידה מזאת. יודעת שיש גם נפגעים בדרך, אבל ככל תקווה ואמונה שבקרוב המיסים יוקלו, יתחלו בשדרוג התשתיות, במכירת הבתים לדoor המשך ותווך הרגתן איקות החיים לכל שכבות האוכלוסייה.

מנדרה את עצמה לא פוליטיקאית, ישירה בדבריה, לא שומרת את מחשבותיה ודעתותיה בבטן. שמה לב יותר לרני שוויות והדקויות של הדברים המועלם. הייתה מأد מאושרת אם נשים נוספות היו מצטרפות אליה. אין על הרגשות והאמ' פטיה הנשית, אין על הסדר והדקדוק שלהן, שלא לדבר על העצומות הנפש ויכולת ההישרדות הנבואה, ובכל זאת מחייבת מאוד את חברותה לשולחן הוועד והנהלה כלכלית.

מה הדברים החשובים לך להתנהלות תקינה?

שיקיפות ובהירות מוחלטת בכל הנושאים. תקשורת החלטות בצורה בהירה, או חדת ומחבקת. שמירה על כספי הקיבוץ ונитובם למקום הנקנים. שמירה על מבנה ארגוני שבו מוחלקים הוועדים לחברתי ועד כלכלי. אויר לא עשינו את זה קודם? מעקב אחר ביצוע החלטות. הזכיר שבסיומו של יום, כולנו באותה הסירה והמטרה של כולנו משותפת.

על איך דברים "נלחמת" בוועד?

"אני יודעת שיצא לי שם של זו שדואנט לאלו שלא חברים קיבוץ. אני חושבת שחיים איתנו קבוצה נדולה של בני קיבוץ שאינם במעמד של חברי קיבוץ, שכורי דירות הקשורים בדרכן זו או אחרת לקיבוץ וחווים איתנו שנים רבות, שחיברים לתת להם מקום ויחס. בראיתי כולנו משפחה וכל בן משפחה רשאי להשמיע את קולו, וכן, אני אזעק ואתעורר לטענו אם אחשוב שיש לכך הצדקה ואם אכן שקהלינו אכן נשמע ללא קשר לתואר 'חבר או לא חבר'. בראש ובראשונה אהיה לצד ה'חולש'. ה'חזק' מן הסתם, לא יונחה אליו לסייע. כמובן שלא תמיד ניתן לעזור או לרצות ובדרך שהזוכים והחובות משתנות בין הסטאטוסים השונים, אבל מחייבתי להකשב, לבדוק ולתת תשובה. אני מאמין שעצם ההקשבה והיחס פוטרים 90% מהבעיה."

עדכן מועדת ביקורת

אם למשהו מבין החברים יש בקשות נוספת בנוגע להתנהלות ענף הנה"ח – אנא שלחו אלינו מייל.

בתודה,

batchen@mc-forum.co.il

ניא רוזמן guyrozman@gmail.com

דוב לאור samanta_l@haogen.org

המבקר - יפתח קלין iftach@rhcpa.co.il

במקביל עובד המבקר על הכנת דוח

סטטוסים – דוח שມטרתו להסדיר

ולברר את כל הבעיות והחובות של המועצה

מדות השונים בקיבוץ. הדוח יבוא לידי

במועד בסוף פברואר.

cutת מתחילה המבקר את בדיקתו

במagenta אחר י"ש דוח הנה"ח. למי

שזה, ועדת ביקורת הגישה לוועד לפני

שנה בדיקות, דוח על מחלוקת הנה"ח,

וכעת המבקר הולך לבדוק מה מתווך

ההמלצות יושם ומה ע"י דריש תיקון.

ב 4.1.17 ערכנו עם ועד הקיבוץ, דיוון בנוגע לטיפול דוח ענף ההשכירות. cutת אנו מחכים לקבע מהוועדת את התיחסותם לממצאים. לאחר שיתקבלו – נפרנס את הדוח לאסיפה.

טיול "שורשים" לבורמה

ליורה אנם

ונחזר לטויל שורשים... הנענו לצפון תאילנד, משם עברנו רגליית את הגבול לבורמה באזורי משולש הזהב. את שלושת הימים הראשונים בילינו בטركים קצרים אל כפרים של שבטים מקומיים באזורי מאד לא מפותח. בהמשך הנענו לאנם אינלה, לעיר הנדולה מנדילי, לבנאן – ארץ אף הפנורמות ולבסוף לעיר הבירה שנקראת כיום יגונן. האמת, כילה הייתה רק בעיר הזאת, ורק פעמי אחד יצאתי ממנה במסע ברכבת לכיוון עיררת נופש בצפון, אולם פסי הרכבת פוצצו ע"י מוחדים קומוניסטים ונאלצנו לשוב לרנגנון. הפעם כשהגענו לעיר, עליז בזיכרון מראות רבים: הפנוזות הפזורות בעיר, הרחבות הרחבים, הנמל, השוק האנגלי המកורה ועוד. זכרתי שמלחון חדרי ראייתי את הפנוזה המוזהבת – השוואהגן – וכן הצלחתני למצאו על המפה את מיקום השכונה בה גרנו. ציפיתי למצאו במקום מלון חדש על פי ידע שקיבלת מהאי הבכור שביקר שם לפני שנתיים, והופתענו למצאו את הבית עומד ומכחכה להריסה. נכנסנו לדירה, וביעני רוח יכולתי לראות את כל הרהיטים והחפצים כפי שהיו אז. בהמשך הנענו למועדון השחיה בו בילינו שעות רבות, ומצאתי את המקום בדיקوك כמו שהוא אז. כמובן ששירנו גם באתר השוואהגן המדמים ביופיו.

נהנינו מאוד מטיול במדינה מאד לא מפותחת, שאורחיה אנשים שמחים מאורי פנים, ונopia קסומים. לקרהת הטויל היו לי שיחות רבות עם אבי שהעלה שפע זיכרונות מעבודתו וחוויותו. לצעיר אבי הילך לעולמו חדש לפני הטויל שלנו, והיה חסר לי מאוד כשרציתי לחלק את חוויותי עימיו. בשביili הטויל היה טויל פרידה ממנה.

lioara54@gmail.com | ליורה אנם

שנתיים רבות חלמתי לחזור לבורמה (מיינמר), שם גדלתי ארבע שנים בילדותי. כישוסי לך אותו לדרך בורמה (כן, ההומוור שלו), לא הסתפקתי בכך, והשנה באהה ההזמנות. שרבנא, אחיו של יויס, ואשתו שלוה, ה策טרפו יחד עם עוד חברים, יצאונו למסע.

הסיפור מתחליל ב-1954 כאשר משלחת ממשרד החקלאות הבורמזית הופנתה לمعין צבי (שם גרטוי), כדי לשמע על התנופה החקלאית אחרי קום המדינה. אבי נתקבש ללוות את המשלחת, מכיוון שהבן במיכון חקלאי ידע אנגלית על בורמה. בעבר שלושה חוותים הניגע ממשרד החוץ למזכירות הקיבוץ, בו התקבש הקיבוץ לאפשר למור זאב ויל (אבא של), לצאת לשילוחות לבורמה, במטרה לעסוק בפיתוח נושא המיכון החקלאי. יתרון שאבי היה האדם הראשון שיצא לעזרת מדינה מתפתחת, שהרי באותו ימים ייחסו החוץ עם מדינות אלו הי בחיתוליהם. אנחנו, אמא, שני אחוי הנדלים ואני, יצאנו שלושה חוותים אחרי אבי והוא והגענו לעיר הנדולה ונגןן. קיבלנו דירה בשכונה של עובדי ממשלה, בה גרו גם משפחות מקומיות וגם משפחות של יהודים אמריקאים שונים. בתחילת הלכנו לבני ובית ספר של המיסיון הקתולי, אולם מהר מאוד העבירו אותנו לנו ולבית הספר האמריקאי, שם פגשתי ילדים מארצות שונות ונחפטתי לתרבויות שונות בעיקר בתחום הקולינרי... בעבר שנה וחצי, נתקבש אבי מטעם משרד הביטחון המלאומי להקים אשכולות ישובים חקלאיים לאורך הגבול הסיני "נכנד הסוכה הצהובה" (קומוניזם כמובן), בהם ישבו מושחררי צבא. אבי תכנן אשכולות של 2-3 ישובים עם מרכז שירות ולימוד בכל אשכול. הוא עבד מול קציני צבא והכיר את כל הקצונה הגבוהה במדינה. אמי נהנתה בבית מעורצתה של עוזרת הבית ומהנהג של אבי שהסייע אותה לאירועים חברתיים של נשות אנשי החוץ.

انب – חברותה הטובה ביותר הייתה זו קוֹן טו – אמה של אונג סו צי', מי שהייתה ראש האופוזיציה בזמן שלטונו הקצינים וזה שניצחה בבחירות השנה שעבירה.

חורכנו לארץ אחריו כמעט 4 שנים, לעולם הקטן והסגור של קיבוץ בשנת 1958, משימת קליטה לא פשוטה לילדים שכבר רואו את העולם הנגדל.

מרוץ עמק חפר ע"ש ר' גוטמן

מחמת הדיליקות הרבות שפרצו בארץ, נדחו רבים מן המרוץ צים וביניהם גם מרוץ עמק חפר. בסופה של דבר, באתראה קצירה יחסית, נקבע התאריך – 23 בדצמבר. סוף דצמבר תמיד צפוי בחובו סכנה לגשמי צעף, ואכן השבוע הוכיח שהחיששות היו מבוססים. והנה, כיוונים לפניו המרוץ פסקנו הנשים, כאילו חמלו השם על שוחרי הריצה.

בקחו של יום השישי היה אمنם קרייר, אך השם היו בהירים, ולצד המסלול לאורך נחל אלכסנדר התייצבו הסופוכרים, תומכי המרוץ, ובראשם מחלבת "יעקבוס" השכנה, על שלל מטעמה הטעניים. 850 רצים בני כל הגילים, רבים מהם החזירים לכאן בנאמנות מדי שנה, התיצבו לקו הZNOK למקצים השונים (2, 5, 10 ק"מ), מלווה בעידוד קולני של קהל אחד.

כאן המקום להזות מוקבך לב המתנדבות ולמתנדבים הרבים והמסורתם, לשפחות קלנור הירקה ומעל כלום – **ליובל קלנור**, רמתכ"ל המבצע כלו, אשר בשקט נפשי, במקצועיות ומסירות רבתה תכנן את המרוץ לכל פרטיו, כמו מדיה שנה גרם להצתתו.

שאו מיטב תוזות מקרב לב!
יעקב גוטמן והמשפחה

זה יהיה טiol של חורף...

רוני בליר – רצתת שכבה צעירה, קן השומר הצער, העוגן

ביום שבת האחרון, לאחר הסופות והגשםים שפקדו אותנו, יצאנו לטiol חורף אותו ארגננה המועצה. טילינו בעיר חרדה, מסלול קצר, ציפי ולא ארוך. בתום הטiol הפיעלו החניכים שוק "קח תן" עם דברים יצירתיים ויפים שהכינו בפועלה.

בטiol זכו החניכים לראות ולהיות בחברותם של ילדים מהכיתה שללהם בבית הספר. היכרו, למדו והתוודעו לשאר תנועות הנוער הקב"מות והלוחקות חלק פעיל במועדצה.

יצאנו לטiol זהה קבוצה מגובשת וגדולה מהקייבוץ. רבים מהחניכים השתתפו ואין ספק שנוכחותנו בתור קיבוץ העוגן וכחניכים של השומר הצער הורגשה בטiol !!

סברות מלבות במרכז

בצהרי יום חמישי, כשמוג האօיר האיר לנו פנים, הגיעו אלינו למרכז (גילאי א-ב), חמש סברות מקשימות, כל אחת עם המתקן המיעוד והסודי שלה להכנת לביבות תפוחי אדמה.

הילדים חולקו ל - 4 קבוצות וכל קבוצה קיבלת הדרכה צמודה.

השפים הצעירים קילפו, חתכו, ערבעו, ליבבו, תוך שהם מזמינים שירי חנוכה ברקע.

היה תענגן לראות את כולם עובדים, נהנים, מקשיבים להסבירים ובסיום טעםם ממעשה ידיהם.

מודות שוב לכל הסברות המקשימות שבאו ופינו לנו מזמן - תודה רבה רבה! מהচות כבר לשנה הבאה...

הסברות המלבבות:

- **يولה פלג**, סבתא של **הלי' קדר** • **נוגה ענבר**, סבתא של **עלמה ענבר** • **עדנה פלג**, סבתא של **עלמה פלג** •
 נינה, סבתא של **עמית אקסטיין** • **אירית פואה**, סבתא של **מור מלחי**

חנוכה בקייבוצנו

למרות איזמי מגן האօיר, צוות החינוך ייחד עם ועדת תרבות, לא יתרח על קיום מרוץ הלפיד אשר תוכנן בקפידה מראש. ואכן, ביום שישי, במהלך שבוע חג החנוכה, בשעותacha"צ, אט אט התוכנסו במוועדן לחבר, ילדים, הורים וסבים, ונרגשים כולם לקריאת מרוץ הלפיד! הילדים הבוגרים הגיעו בריצה מבית הלויל להעונג כשבידם הלפיד הבוער, הקטנים צפעו בסרט והגדור לים קינחו בסחלב חם, קפה הופיע וצ'אי שהוכן במקום. לסיום התוכנסו כולם להפרחת כדורי אש סינים לשמים, והנה לפניכם התוצאה המרהיבה.

תודה לכל אלו אשר חשבו והש��עו בעשיית חג החנוכה להנאת כולנו!

קהילה מחברת, קהילה מוחמת

תודה בשם כל הוותיקים, על היוזמה המופלאה של צוות "קהילה מחברת", שהפתיעו בצהרי שישי עם מחווה חורפית מוחמת גוף ונפש – כרובלית מפנקת לחורף הקרה.
אין עליים ועליכם – ריגשתם את כולנו!!!

"נעורים והקהילה"

במסגרת נושא החודש בחברת הנעורים - "נעורים והקהילה", אנחנו מזמינים נציגים מכל הוועדות/יוזמות הנفالאות שהקיבו שلنנו מבורך בהן (אייה כייף!) לבוא לחתך חלק בערב נעורים אשר יתקיים ב**יום שלישי ב-31.12.20:00**.

הערב יהיה בكونספט של "בית קפה" וניצור מעגלי שיח, כל נציג/כמה נציגים מאותה יוזמה/עד ישבו במעגל משלהם והנעורים יעברו בין המעגלים לשמעו על אותו תחום ומה שיש לכם לספר עליו – מה זה? ומה זה קיים? מי בצוות? מתי נפגשים? ועוד... והנעורים יכולים גם לשאול אתכם שאלות...

אנחנו מזמינים נציגים מכל מה שיש לנופה בקיבוץ- קהילה מחברת, ועדת תרבות, ועדת חינוך, ועד, ועד כלכלי, ועדת ביקורת, צוות בית הקברות, אתכם באבלכם, בישול לילדיות ועוד יוזמות וארגוני שקיים ותסלחו לי אם שכחתי... **מי שמעוניין להיות נציג ולקחת חלק בערב זה, אשמח אם תיצורו איתי קשר. כל המרבה הרי זה חשוב!**

אביב גנוןות- 0546996127

מפי הטע

שמעה, ליקטה והביאה לדפוס:

איילת ענבר

יונתן פוקס (4),

מסרב לאכול ארוחת הערב.

אבל אחרי מקלחת, פוג'ימה וצחצוח

שינאים מבקש לאוכל.

איילען קצת מתעכbern עליו...

יונתן: "אבא, אני במצב גרווע, אני רעב!"

זר דקל (בן א/or) (3):

"אםא יש לך אייפון?

או שתדען לך שאיפון זהה

שם חיבת של טלפון..."

וובל דקל: "זר, אין את
מרגנישיה?"

זר דקל (בן א/or) (3),
(בלוי חום נבוה): "קצת לא
טוב ורבה טוב..."

לייאם קדר (4): "אבא מה זה השיר
על יונתן שמצאה את הcad?"
יונני: "אתה בטוח שיש Shir מה?"

לייאם: "אה כי נזכיר... כד קטן כד
קטן שמונה ימים שם יונתן..."

עתי רוזמן (5),

לאחר שצפה

ב"בית של פיסטוק":

"היום ראייתי

הבית של אנזוי..."

יהלי וידר (6), מסתכלת
בחוברת לימוד אותיות לידיו
הנן.

ליד האות א', ציור של
אוירון.

מיכל: "מה את רואה בציור
שמתחילה באות א?"
יהלי משיבה ברצינות:
"אמטוס..."

מי אני ומה שמי?

ליורה ויסקה אנם

מה הפיריט שבתמונה?
למה שימש?
איופה הוא כוوم?

ליורה אנם | liora54@gmail.com

הברחה

לסין ושלומי גויל'
ברכות חממות ומזל טוב
להולדת הבית **אגה**
אחות לירדן

לשבטא קורין וסבא צביקי שמר
ברכות חממות להולדת הנכדה **יעג**
בתם של אבטל ושמعون,
אחות לאלהroi

למורדי בליר, ברכות חממות
להולדת הנין **צעיין**,
בנם של מאיה ואנדרא,
נכד לאבישי וליאי

להורים חינה ודוד קורן
לצור, עמית, אAMILI ומיקה – האחים מצד החתן
ולעינת גיל – האחות מצד הכלה
ברכות חממות לרנגל נישואיו **גיור וצעען**

יעג ויער,
ברכות חממות לרנגל הניסוס לצה"ל
מאחלים לך המון הצלחה
בקורס מש"קיות הוראה והדרכה של חיל החינוך

ברכות חממות לסגן **צעג גיגו**
הרנגל שחררו **בחצטיינות** מצה"ל
לאחר שירות בחיל איסוף הקרבן
כמפקץ הדרכה בוגדז פיקוד של סיירים.
מאחלים לך מנוחה ארוכה והסתגלות
נעימה בחוי האזרחות.

אוכל שבא מחלב

פיתות הcosaמת טראפלס שוקולד טחינה טבעוני של חן אלון קדרון

ועכשיו למשהו מתוק שמתאים גם לטבעוניים,

מתכון לכ- 30 טראפלס

יש להכין מראש תבנית מאורכת "אנגליש" מרופדת בנילון נצמד (על מנת שייהי קל לחלץ את הטראפלס מה התבנית)

חומרים:

- 1 כוס (200 גרם) טחינה גולמית (חן משתמשת בגולמית מלאה).
  - 2 חישות (200 גרם) שוקולד מריר 60% ומעלה (لطבעוניים - שוקולד פרווה)
- לגיוון חן מוסיפה לתערובת אחת או יותר מהתוספות הבאות:
- עד 1/2 כוס סה"כ: קשוי קצוץ נס, אגוזי מלך קצוצים, צימוקים או חמוציות - כל אחד לפי טעמו.

לכיפוי:

אבקת קקאו איכוטן.

הוראות הכנה:

- מוסיפים את השוקולד במיקרוגל, מוסיפים את הטעינה ומרובבים היטב עד לתערובת אחידה. (אופציה- להוסיף- לחבב זה גם חצי כוס תוספת לפיה הטעם).
- שפופכים את התערובת לתבנית ומכוונים למקפיא עד שמתקסה לגמairy (פחות 4 שעות).
- חותכים לקוביות בגודל ביס, מצפים באבקת הקקאו ושמוררים במקפיא בכל אופן.
- מוסיפים כ- 5 דקות לפני ההנשה.

גליה אנדי פונטרמולி

"נו, את באה לknoot ור��ות באורגןן?"

"יצא לך להיות בשוק 'פליאו'?"

זו חן, חן שכנתני היקרה. בת הקיבוץ, בתם של מני ואשר אלון, נשואה לשומליק ואמא של גיא (8) והילה (4 וחצי).

את שומליק הכירה לאחר שהשתחררה ממחזאה ובן דודה החליט שעליה להכיר חבר שישרת עימם. קבע להם פגישה ומאז הם נפגשים يوم יום עד עצם היום הזה....

במהלך השנים החלה חן להתעניין בכל הקשור לתזונה הן בקריאת מאמרים, ספרים, תוכניות טלוויזיה עד שהחלטה שבשלו התכנים לישם זאת במטבח הפרטי שלה.

chan אהבת לאמץ קצת מכל סוגנן בהתאם למה שמתאים לה ולאורח חייה, אך הן המנחה הוא שהמזון צריך להיות לא מעובד ולא תוספת סוכר ותוצריו.

הרבבה אנשים שותפים היום לדעה זו ומהפכים לרכוש מזון שבא בצדתו הטבעית והטריה ככל האפשר ועם כמה שפחות חומרים לשמורם.

chan, בדרכה הנעימה והשקטה, הצליחה ל"פתחות" אותו ולגרום לי לטעום מהתבשילים שהכינה ולא "דיברו אליו" כגון לביבות יין אפויות, מוקפץ עם אטריות עשויות מקטניות וטופו... ואלה... היה טעים ולא פחות חשוב - ברי!

או להלן 2 מתכונים שחן מציעה לנו, האחד: מתכון לפיתות כוסמת שלקחה מתוך אתר אינטנס וscalalia אוטו, והשני: גם הוא מהائינטנס- טראפלס שוקולד טחינה טבעוני, אז, דמיינו שאתם בטבע, הכינו המרכיבים וקידמה למטבח:

פיתות כוסמת

הוראות הכנה:

- השרו שקיות כוסמת יರקה אורגנית במים למשך הלילה.
- לאחר מכן יש להנבטה במסננת (בחוורף לוחץ כוים ומחצית).
- כשהcosaמת נבטה, יש לשטוף אותה ולהככים ל眉头ז מזון.
- להוסיף: כרבע כוס שמן זית,מלח ופלפל לפיה הטעם, רוזם- רין טרי קצוץ, זעתר טרי או תבלין זעתר קצוץ. חצי כוס מים וולררב הכל ווטחן ב眉头ז מזון עד שהعينה מנעה למרקם 디יסטי. במידת הצורך להוסיף עוד מים.

- סדר בעיגולים שטוחים על נייר אפייה ולהכניס לתנור שוחם מראש - 18 מעלות.
- להוציא כשמתקבל גzon זהוב.
- אם נשאר משהו - אפשר גם להקפיא!

האהבות שלי

רונית ברוך

בית קפה

קפה לנדהור באמ הדרון.
קרוב לבית הספר.
תמיד שיש שעות
חופשיות במהלך היום,
מבריזים והולכים
לשכת שם.

דף מועדן

ספרי בישול ואפייה. מדף הקרמים שיש
לי בחדר. יש לי קרמים מכל הסוגים
והריחות לגוף, לידיים ורגליים.

חו"ל

מאוד אוהבת לטסום ולראות
מקומות חדשים ויפים, נופים
משוגעים, מדחמים ורחבי
ידיים. העיר היפה שהייתי
בها ושיש לה גם מקום שומר
אצלי בלב היא בודפשט. עיר
מהמתת. אוהבת מאוד את
המבנים הישנים ואת צורת
הבנייה העתיקה, דבר הבולט
הרביה באירופה.

חנות אהובה

אהבת להסתובב בשוקיים,
לקחת טעימות מכל הבא ליד.

שופינג

תמיד עם עוד חברות, אוהבת
להסתובב בקניון, לknoot
ולמדוד הכל. תמיד נכנסת
לחניות המוכרות והאהבות
כמו אמריקן איגל, M&H
הולנד, hit וזומבה כמובן.

גילטי פול'ר

חולה על דברים מתוקים מכל
הסוגים: עוגות, עוגיות, ריבות
והשיא זה שוקולד. אין מצב
שماוורת על זה.
המשפט המנחה אותי זה
"אין מה דבר מתוק מדי".

בת 18, בתם של מרים וטל, אחיות של קרן ודניאל,
נכדה של דיבוש זיל ומורדי יבדל לחים ארוכים.
לומדת בכיתה י"ב בבית ספר "רמתות ים".

יום שישי

אין יום שישי בלי עלי כרוב או עלי גפן.
מנצלת את היום להיפגש עם חברות
וחברים מבית הספר או את אלו שבשנת
שירות וצבא, סיורים למיניהם כמו
קניון וכו', טווילים ופקל"ל בשדות, מובן
שכיף מדי פעם. בנוסף בדרך כלל
עובדת במסגרת "מצדה" שבצומת,
שמירת בוקר או ערב.

קניות לבית

ההווים והולכים לסופר ודואנים
להוחתת הבית, ליעיטים ורחובות
מצטרפת אליהם.
חובה כל שישי לקנות עלי גפן
וכרוב.

כשר

אין מצב שאין לא עשויה ספורט!
תמיד פעילה ותמיד באינטרנט.
רקיתי במשך 10 שנים והפסיקתי
בתחילת כיתה יא'.
הולכת לאנטרנו בבית יצחק עם תום
חנאי וגפן מאוטנרט, חברותי מהקיובץ,
משמעותות 3-4 פעמים בשבוע.
הולכת לכל החוגים: פילאטיס, אירובי
מדרנה, hit וזומבה כמובן.

אינטרנטי

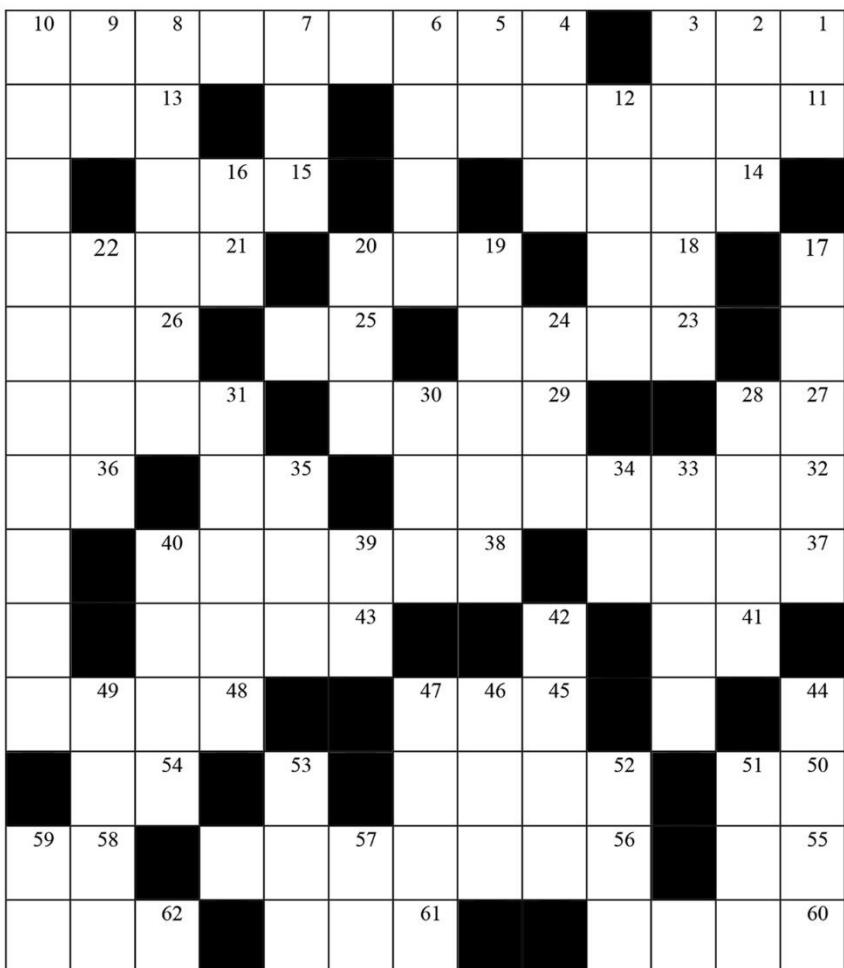
בעיקר אינסטגרם ופייסבוק, עוקבת
אחרי עדכנים של מופעים והצגות,
רואה פוסטים על בלט והתעלומות. לרוב
האינטרנטי משמש אותו לצורכי מחקר
בעבודות הדיאלוג שאני עשוה במסגרת
הלימודים.

קפה

לא שותה קפה, זה מר לי מדי.
תה בשביili זה מים חמימים עם צבע חסר
טעם לרוב. لكن אני שותה רק שוקו. 2
כפיפות שוקולית ו 2 כפיפות סוכר מסדרים
לי את היום.

תשבץ

דינה ווינט

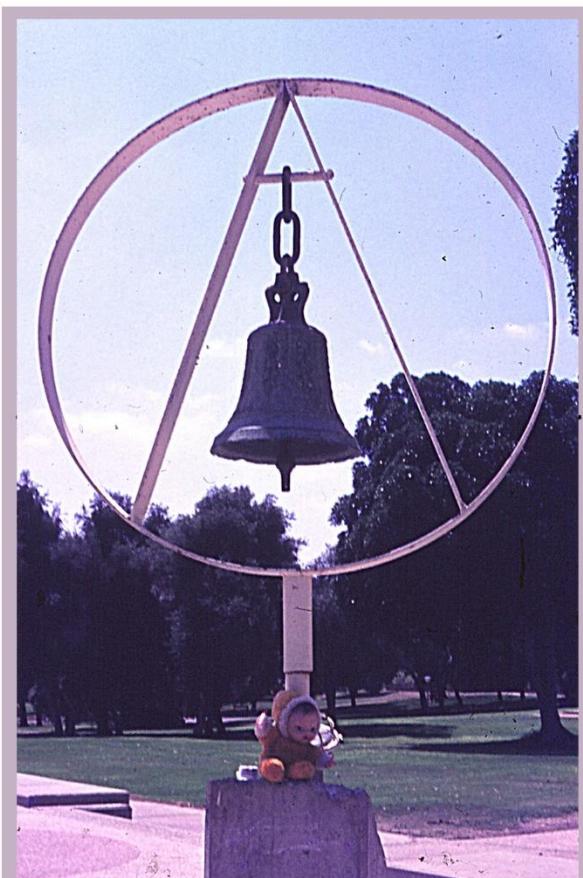
מאות:

1. משקע חורפי, 4. מדי פעם יש בחורף תופעה כזו, (5, 4) 11. כלי גليسה על פני המים, 13. שדה קוצר לפני חיש, 14. בעל חוטורת, 15. אחד מגנולי הארץ, 18. אחד מסרי ניימס בונד, ד"ר ..., 19. כתע, 21. טוב בעבודתו, מהיר, שיש בו תועלת, 23. הורייד ראשן כאות להסכמה, 25. ההיפן מילא", 26. אחד מבני נוח, לא ישב, 29. שם משפחה של משפחת זמרם בארץ, 31. מצוד בכל נשק, 32. עיר בירתנו, 35. עובר בין שתי נקודות, 36. גבעה, 37. שופען, מדרון, 38. מכשור רפואי, כלי עזר לרפאה, 41. מתת, 43. עוני, 45. צווח!!!, 48. שומעים את היללה שלהם בלילה, 50. לחם שמנים, 52. העונה עצהיו, 54. שם משפחה בקיבוץ, 55. מילת התניה, 56. מצויים ביום בארץ הצפון ניות הקורת, 58. קויטור, 60. צבע של ימים רבים בחורף, בעיקר בארץ הקור, 61. הוא .... בגדים בחורף, 62. תופעה יפה בשמים שמופיעה לעתים בחורף.

מאות:

1. בני מעלה הבית, 2. אחד ממשקעי החורף, יורד בצפון הארץ, 3. להקה מיתולוגית בארץ, 4. אחת מדרגנות צה"ל, 5. אנקלול, קרסת, 6. קופסת מתכת קטנה, 7. אחד מפרשני המקרא, 8. שם כולל למה שיורד מהשמים בחורף (ברד, גשם, טל...), 10. תופעה שמתחללת לפעמים, בארץות עם שלג רב, (5, 5) 12. אחד מנשiae ישראל, 16. עברו, 17. משקע היורד בלילה, (ר), 19. מורי דם את הנשים, 20. יותר מכל דבר אחר ... 22. נאות, 24. אד, עולה מנוזל חם, 28. שדה שעשו בו תלמים, 30. אטמול בלילה, 33. כלי דם, 35. דש בבדג, 39. השתחווה קלות, 40. מקום להתקנסות ציבור רית, לפעליות תרבויות שונות, 42. קו עז, קורה, 44. אתר בנגלן, 46. מים קפואים, 47. יציקת אותיות, 49. שם מהתנ"ך, מלכי יהודה, 51. מראה טبعי יפה, נשקי בעיקר מהרים, 52. בדק לעומק, 53. מטוס קרב רוסי, 57. כלי מאור, 59. אמונה.

פתרונות מי אני ומהשמי

כਮון שזה פעמון האזעקה ששימש את חברי הקיבוץ בראשית דרכו. הפעמון היה תלוי על עץ הסיסם היהודי שlid חדר האוכל הישן, ושימש לאיסוף החברים לקראת הארוחות או לкриאות מצוקה. סיוף ידוע - כאשר שלושה זאטוטים מקובצת רימון נעלמו למשך שעות רבות, נשמע צלצל הפעמון ברחבי הקיבוץ, חברים רבים באו ביריצה והתארגנו לחפש את השובבים. לבסוף נמצאו השובבים ישניים על ערמת נסורת בנגירה, אלה פרצו דרך חור בקיר... כיום תלוי הפעמון בצד הצפוני של חדר האוכל ואינו נמצא בשימוש שנים רבות.

6 ב' 6282 כהנת, רלאו ציון -
28ט, 11 כפראואר, 2019 10:00
...הנחים כהן...

